

Dit is een excerpt uit het Zwartboek "Gezinnen worden niet uit elkaar gerukt", dat de Stichting Buitenlandse Partner in juli 2006 heeft uitgebracht.

Uit onderstaande tekst mag - mits prudent en rekening houdend met de belangen van de betrokkenen - worden geciteerd.

© Stichting Buitenlandse Partner, Houten 2006

Hoofdstuk 4 MVV/VVR

4 Lindsey & Zouheir Gadiri

De spijkers op laag water tactiek geldt ook voor de inkomenseis. Dit is slechts een van de illustere voorbeelden om iemand af te wijzen op een paar luttele euro's:

Eindelijk wordt er actie ondernomen, het werd hoog tijd. Super van jullie dat jullie dit opzetten.

Ik vertel mijn verhaal vanaf het moment dat ik naar Marokko ben gegaan om met mijn man te trouwen.

In December 2004 ben ik getrouwd met mijn man in Marokko, vervolgens ben ik eind December weer terug naar Nederland gegaan. Terug in Nederland ben ik alle stappen doorlopen om aan de voorwaarden te voldoen van de IND.

Ook heb ik natuurlijk het M46 formulier ingevuld en opgestuurd wat ook een aantal weken in beslag heeft genomen, vervolgens kon ons huwelijk ingeschreven worden in het GBA. (dit is het enigste lichtpuntje wat ik tot nu toe heb gehad)

Ik moet 7 dagen per week werken om aan de inkomensnorm te voldoen, en heb daarom een bijbaan moeten nemen.

Eind April 2004 heb ik het advies voor MVV ingediend bij de IND. Na een paar weken heb ik gelezen dat de kosten voor MVV naar € 800,- zouden gaan.

Daarom heb ik de IND gebeld om te vragen of dat ook voor ons gold. (ik had namelijk al de aanvraag ingediend) maar dat zou ook voor ons gelden, tenzij wij voor 01-07-2005 ook alvast de diplomatieke aanvraag indienen.

Zo gezegd, zo gedaan wij hebben de diplomatieke aanvraag 17-06-2004 ingediend.

Na ongeveer 3 maanden (gerekend vanaf April) heb ik gebeld om te vragen naar de status van de aanvraag. Toen is mij verteld dat ze 3 maanden hanteren vanaf de diplomatieke aanvraag (balen) nog langer wachten.

Uiteindelijk heb ik van de IND een brief ontvangen dat ze meer documenten nodig hadden om de aanvraag te beoordelen. Nou hier komt het:

Zij vroegen mij om extra loonstroken op te sturen van mijn bijbaan, omdat er op het contract staat dat ik minder dan gemiddeld 38 uur werk, maar minimaal 4 uur per week.

De IND wilde dus zien of ik echt structureel meer verdien dan wat er staat in mijn contract. (ik had alleen de afgelopen 3 loonstroken gestuurd).

Ik heb de gevraagde loonstroken gestuurd, maar een maand had ik net te weinig inkomen omdat ik ziek ben geweest (maagklachten van de stress) . Zoals iedereen weet heb je maximaal 2 wachtdagen ik kon er dus niets aan doen. Heb wel een doktersverklaring bij gevoegd zodat ze zien dat ik echt ziek ben geweest. Daar hadden ze geen pardon voor.

Na weer 2 weken wachten is de aanvraag afgewezen!! Ik heb direct een advocaat ingeschakeld om bezwaar aan te tekenen. Maar het is duidelijk als ik geen 12 loonstroken kan overleggen en ik kan ook geen 14 uur contract krijgen, dan heeft het geen zin om het bezwaar te vervolgen. Dus ook dat is afgewezen.

Het ergste van alles is dat ik echt het bedrag verdien, dat staat op mijn loonstroken, bankafschriften en ook op mijn werkgeversverklaring staat ook dat ik feitelijk 15 uur werk. Al met al we zijn een jaar verder en terug bij af, en het wordt met de dag moeilijker!! Onze toekomst is daarom heel erg onzeker, soms komen er kleine irritaties om dat we steeds tegenslagen krijgen. Als je denkt dat je er bent en dat je alles compleet heb, stellen ze weer nieuwe regels in waardoor je dus weer niet aan alle voorwaarde voldoet.

Mensen die nooit te maken hebben met deze situatie weten niet waar zij over praten. Ik hou van mijn man en hij van mij, maar wij weten niet wat onze toekomst brengt. Hoop dat het voor ons allemaal een liefdevol, en gelukkig 2006 wordt. Samen met onze partners.

Dit is mijn verhaal en nogmaals heel erg bedankt voor deze actie.

Liefs

Lindsey & Zouheir Gadiri

7 Alex

Alex heeft zijn verhaal op 24 januari 2006 bij het actie-onderwerp op het forum van Stichting Buitenlandse Partner geplaatst. Te lezen op:

<http://www.buitenlandsepartner.nl/forum/viewtopic.php?t=9947&postdays=0&postorder=asc&start=15>

Alex en Lorraine als gezin gedwongen gescheiden.

Alex en Lorraine zijn getrouwd op 17 april 2004. In de bijna 2 jaar dat zij getrouwd zijn. Zijn Lorraine en Alex 3 maanden bij elkaar geweest.

Alex heeft Lorraine leren kennen via internet. Nee, niet via een website waar vrouwen zich aanbieden. Maar via ICQ een soort van 1e generatie messenger. Alex had via ICQ contact gekregen met een Filippijnse jongen, Rency genaamd. Hij was en is een vriend van Lorraine. Wat ik toentertijd niet wist. Op een gegeven moment, tijdens een chatsessie met Rency, kwam Lorraine tussenbeide. Niet wetende dat ik haar berichtjes ook kon lezen. Maar wat zij zei tegen Rency weet ik niet. Het was in Tagalog. Ik begroette haar met een berichtje en zij groette mij terug. En wat rest is de geschiedenis. Het was toen 1998.

Wie is Lorraine.

Lorraine is een Filippijnse van 1,54 m. Zij heeft een opleiding en diploma gehad bij de universiteit van De la Salle in Manilla. Het was een opleiding waarin zij niet erg gelukkig was, maar om haar ouders een plezier te doen heeft zij deze afgemaakt. Het liefst doet zij iets met kinderen of koken of iets anders creatiefs. Zij heeft nog een oudere zus en een oudere broer. Haar broer is inmiddels getrouwd en is een succesvolle oogarts cq. oogchirurg. Haar zus heeft verschillende succesvolle banen gehad in de commerciële sector. Alleen was zij daar niet gelukkig in. Zij, de zus van Lorraine, is nu bezig met een opleiding voor onderwijzeres. Waarin zij veel gelukkiger is.

Lorraine is geboren op 1 juli 1979 op Luzon Island in Manilla. Heeft vele vrienden en heeft veel voor anderen over.

De grootste hobby van Lorraine is koken en ik kan jullie zeggen dat zij erg lekker kan koken. Je weet niet wat je mist.

Wie is Alex.

Alex is een Nederlandse jongeman van bijna 2 meter in lengte. Hij heeft een opleiding gehad en afgerond als maatschappelijk werker. Helaas door bedrijfseconomische redenen weer zonder werk. Het werk als maatschappelijk werker bevalt hem goed maar hij zou het liefst nog een opleiding psychologie aan de universiteit willen volgen. Alex houdt van van alles. Reizen, verschillende culturen opsnuiven en van leren, fotografie etc.

Alex heeft een gevoelig karakter en staat vrijwel voor al zijn vrienden klaar mochten zij hem nodig hebben. Daarnaast is Alex behoorlijk extravert en heeft soms moeite om rustig te kunnen praten. Als je hem spreekt dan spreekt hij vaak snel en honderduit. Uit enthousiasme en het delen van ervaringen. Kan misschien vervelend gevonden worden, doordat het mogelijk, ongewild door hemzelf, alle aandacht opslokt.

Momenteel is Alex actief bezig samen met een vriend het pesten op school structureel aan te pakken. Waarbij heel veel gelobbyd wordt met Den Haag. Dit met een zekere succes.

Helaas kunnen Lorraine en Alex niet bij elkaar zijn. De toekomst is erg onzeker. Dit vanwege het feit dat Alex, hoe hard hij ook knokt, geen baan kan vinden waarbij aan de inkomenstoets kan voldoen. Hierdoor wordt een gezin uit elkaar gerukt. Met alle psychologische gevolgen van dien. Zich uitend in allerlei psychosomatische klachten. Ondermeer oprispingen, regelmatig hoofdpijn, slapeloze en rusteloze nachten en stress. Daarnaast is het voor zowel Alex als Lorraine het leven alsof deze aan hen voorbij trekt maar hen er niet in mee sleurt. De tijd staat voor hen beiden stil.

Mede dankzij het beleid ontwikkelt door Verdonk en haar beleidsmakers zijn Alex en Lorraine uit elkaar gerukt. En dat terwijl zij beiden een simpel leven samen willen leiden. Met in de toekomst kinderen.

10 Marius Langenberg

Ook bij MVV en VTV geldt dat voor de IND en Verdonk het gezin niet altijd de hoeksteen van de samenleving is:

Uitspraak volgt deze maand, maar mijn advocaat geeft me geen kans, ik moet alvast de spullen inpakken voor mijn vrouw, die het land uitgezet gaat worden.

We zijn officieel getrouwd op 23 maart 2001, in Oekraïne. Al op de huwelijksreis in Oekraïne raakte ze zwanger. Totaal geen probleem, ook al heb ik een uitkering en dus niet genoeg inkomen, want ik zou de zorg krijgen over een kind onder de 5, en daar gold een uitzondering op.

Echter, ze was al hoogzwanger, en koud op mijn dak viel ineens de wetswijziging waarbij die uitzonderingsregel geschrapt werd! Daar sta je dan, getrouwd en aanstaande vader, geen zicht op een baan, en je vrouw in Rusland.

Als ik had geweten over die wetswijziging, had ik haar zeker niet zwanger gemaakt, maar naar een andere oplossing gezocht. Maar nu was ze al een half jaar zwanger, wat kon ik doen?

Ze wilde niet ons kind alleen opvoeden, dus ze besloot op aanraden van een advocaat hierheen te komen en een VTV aan te vragen, aangezien je hierin tegen beroep kon gaan. Zo gezegd zo gedaan, maar we hebben verloren. Volgens onze huidige advocaat is beroep ook niet meer mogelijk in een VTV zaak, dus mijn dochter gaat haar moeder verliezen.. of haar vader, als mijn vrouw onze dochter (die nu 1 jaar is) gaat meenemen.

grtz,
Marius Langenberg, Rotterdam

16 Chiel

Vier jaar geleden heb ik privé enorm veel meegemaakt, een eigen zaak die dreigde failliet te gaan, mijn vader kreeg een dodelijk ongeluk en een dag na de begrafenis wilde mijn vrouw scheiden.

Ik heb 2 jaar geleefd van mijn eigen kleine vermogen en niet gewerkt om tot rust te komen.

Na 1,5 jaar ben op vakantie gegaan naar Isla Margarita en heb daar Reysi ontmoet een vrouw van 28 jaar met een zoon van 8 jaar. Het was liefde op het eerste gezicht en wij zijn drie weken onafscheidelijk van elkaar geweest. Omdat zij toch argwaan had en niet geloofde dat ik gescheiden was en alleen leefde is zij mij na 4 dagen (12 oktober 2003) gevolgd naar Nederland.

Wij zijn hier 2,5 maand met elkaar geweest en ons vertrouwen in elkaar groeide zo enorm hard dat wij besloten om te trouwen in maart 2004. Dit hebben wij niet gehaald wij misten elkaar zo enorm dat ik ben op 9 januari naar Isla gevlogen en op 23 januari zijn wij getrouwd.

Op 9 maart zou ik terug vliegen naar Nederland een baan zoeken en een MVV aanvragen voor haar en haar zoon Victor. Een week voor dat ik terug zou gaan bleek dat zij zwanger was, heel pril 14 dagen maar toch. Ook dit leidt tot vooroordelen van mensen 'Is het wel van jouw? zie je en hoor je ze denken. Ja, het is van mij: tel maar na, onze dochter is geboren op 17 november 2004.

9 maart 2004 neem ik de beslissing om mijn zwangere vrouw niet achter te laten in Venezuela. Ik heb per slot van rekening een belofte gedaan voor de ambtenaar van de burgerlijke stand. In voor- en tegenspoed. Ons huwelijk is gelegaliseerd en wij staan dan ook ingeschreven als man en vrouw.

Ik vind werk bij de TPG post en kom dagelijks bij het Kabinet van de Koningin op de Korte Vijverberg in Den Haag. Al pratende met de dienstdoende bode over de 2 zakken post dagelijks voor de Koningin verteld deze bode dat 70% behandeld word door de Koningin. Hij vraagt mij waarom en ik vertel over mijn zwangere vrouw en het niet aanwezig mogen zijn tijdens de aanvraag en dat mijn vrouw enorm gespannen is.

"Schrijven," zegt de bode. De volgende dag vraagt hij: "Heb je geschreven?" "Ja, zeg ik hier is de brief, 2 kantje A4 vol waarin ik de Koningin om hulp vraag en niets voor haar verzwijg, en overhandig hem de brief." Twee weken na data ontvang ik een brief dat de koningin de brief ter behandeling van de minister heeft gesteld.

Een week na de geboorte van onze dochter krijgen wij uitslag van het IND. Negatief want u schrijf in uw brief aan de Koningin dat uw vrouw en haar zoon hier aanwezig zijn.

Ik schrijf weer na Beatrix, bedank voor de hulp, ik voel mij verraden. Ik kan niet tegen een beslissing van de minister ingaan, luidt het antwoord.

Ik schrijf naar Balkende, resultaat het zelfde antwoord ik kan niet tegen een besluit van de minister ingaan. Wat voor een leider bent u? u bent de directeur maar kan er niet tegen ingaan dat is raar. Opnieuw proberen luidt zijn advies en dit doe ik. Opnieuw negatief want mijn vrouw en haar zoon zijn nog steeds hier.

In een persoonlijk antwoord van Rita Verdonk op een brief van mijn moeder. Schrijft zij dat haar medewerkers geen fout hebben gemaakt en dat zij terug moeten naar Venezuela om daar de aanvraag af te wachten en als ik geen geld heb moet ik dit maar lenen bij de bank of familie. Met een tijdelijk contract en geen verblijfsvergunning krijg je geen lening.

Ik vind toch mensen die mij geld willen lenen en mijn vrouw, haar zoon en onze dochter gaan op januari terug naar Venezuela en wij doen een nieuwe aanvraag. Negatief want ik heb inmiddels geen contract meer van maanden en nu zitten zij daar en kunnen niet terug.

Ik schrijf aan Rita en Peter-Jan geef mij dan een baan er moet toch wel ergens bij het Rijk een baan zijn voor een voormalig werkgever als moet ik elke dag het binnenhof vegen als ik maar een verblijfsvergunning krijg. Daar kan ik u niet mee helpen is het antwoord van beiden, en zij adviseren mij om mijzelf in te schrijven bij het CWI en uitzendbureau. Idioten ik kom niet uit een ei gekropen en mocht ook echt lopend naar school van mijn moeder. Ik heb zoveel woede in mij dat als deze mensen voor mij staan ik echt hun strot dicht knijp.

Smerige racisten en die Balkenende met zijn christelijke achtergrond (welke ik zelf ook heb hoor daar niet van). Hij heeft al zijn verkiezingsbelofte verkwaanseld aan de VVD voor een regeerakkoord. Ook Beatrix die zelf van allochtone afkomst is (Bernhard was een Duitser) en haar kinderen zijn voor 75% van allochtone afkomst (Claus was een Duitser) en haar oudste zoon is getrouwd met een allochtoon, hoe kan die goedkeuring hebben gegeven aan dit regeerakkoord?

Ik hoop dat je hier iets aan heb en weet niet wat ik nog meer ga doen en ook niet waartoe ik in staat ben maar ik vecht tot ik sterf.

Groetjes Chiel